

Tidskrift

for

Landøkonomi.

Udgivet

af

J. C. la Cour.

Fjerde Række.

Femte Bind.

Kjøbenhavn.

Forlagt af J. H. Schubothes Boghandel.

G. S. Wises Bogtrykkeri.

1871.

Agerdyrkningsberetning.

(Fra Slutningen af Maj).

Foraaret har været meget ugunstig for Vintersæden; saavel i April som i de første 3 Uger af Maj Maaned var Vejret nemlig meget koldt og temmelig tørt, Nattefrost indtraf hyppig og var undertiden stærk, og Vinden, der jævnlig gik over til Storm, holdt sig temmelig stadigt i Ost og Nord. Heldigvis var Vintersædens Tilstand fra Efteraaret, overalt hvor den var saaet tidlig og i bekvem Jord, meget kraftig, og den havde overstaaet Vinteren godt, saa at Markerne efter Sneens Borttøen stode smukt og lovende. Men i det uheldige Foraarsvejr forringedes dens Udseende betydeligt. Det gjælder navnlig om Rugen, som ikke kunde buse sig, stod tynd og spids, tabte sin smukke mørkegrønne Farve og udviklede sig meget sent, saa at den gamle Regel „at Rugen Oct. Balsborg Dag (1ste Maj) skal kunne skjule en Krage“ ligesaa lidt slog til iaar som den anden gamle — for Nutiden ganske vist forældede — Maalestof for dens Udvikling i Maj, „at den slyder sin Vippe, naar Bønden saeer den sidste Stjæppe“. Rugen havde derfor indtil d. 20de Maj efterhaanden stæmmet sig saa meget, at Udsigterne til at den nogentunde vilde kunne reite sig kun vare smaa. De sidste 8 Dages milde Vejr have imidlertid bedret den kjendelig, og om den end paa lave, kolde og magre Jorder har lidt et Knæk, som den næppe forvinder, saa vil den paa alle de bedre Jorder endnu kunne give en ret god Høst, saafremt den Varme og Regn, som den saa stærkt har savnet, maa falde nogenlunde

rigelig i den kommende Maaned. Simplest synes Rugen at staa paa Sjælland, særlig i det nordøstlige; fra Sylland lyde Beretningerne gunstigere, navnlig fra det midterste Østjylland og fra Vestjylland, hvor det dog navnlig er den danske Rug og Campinerugen, som har holdt sig ret godt, medens Proustirugen ogsaa her, i Vestjylland, er bleven meget forringet i Foraaret. I de lettere Hedeegne i Midtjylland er en Del Rug paa sure Hedejorder bleven omplojet. — Hveden holdt sig længere, inden den synlig blev trykket af det uheldige Vejr; tilsidst, navnlig i Midten af Maj, blev den imidlertid ogsaa sat en Del tilbage, men ogsaa om den gjælder det, at de sidste Dages gunstigere Vejr meget kjendelig har bedret Hvedemarkernes Udseende, navnlig hvor den var saaet tidlig og havde faaet Tid før Vinteren til rigtig at rodfæste sig, en Omstændighed, der i dette Foraar saa øjensynlig har støttet baade Rug- og Hvedemarkerne; blot nogle Dages Forffjel i Udsættiden af Hveden skal iaar være meget synlig paa nærliggende og ensdrevne Jorder. Hveden staaer bedre end Rugen, og navnlig har den paa de sydlige Der ofte et ret smukt Udseende, om der end ogsaa findes slet drevne Marker, hvor Ukrudet, navnlig Fuglegræs, Hønsetarv og Jordrøg, har taget stærkt Overhaand. Den gamle brune Hvede staaer b. dft; ogsaa Kolbehveden staaer ret godt. Halletshveden og andre mere kjæle Hvedesorter have derimod lidt en Del.

Jordens Behandling til Vaarsæd er i Reglen gaaet ualmindelig let fra Haanden iaar. Paa nogle fælsterste Gaarde, hvor der klages over at Jorden blev vinterlagt i vaad Tilstand, og at Hvedestubben fra ifjor var stærkt tilgroet med Ukrud, har man fundet Jorden død og tung at bearbejde i Foraaret, men ellers fremhæves fra alle Sider, at den stærke og dybe Barfrost i Begyndelsen af Vinteren havde skjernet Jorden udmærket, og da Vintervandet hurtig trak ned i den tørre Undergrund, blev Jorden tidlig bekvem, saa Saaningen kunde begynde i Slutningen af Marts. Enkelte saae da ogsaa Markerne til, saa at de allerede vare færdige en halv Snees Dage ind i